

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an	6 »	
Pe un an	12 »	

LA REDACȚIE.

Trag scaunul în apropierea sobei, î-mi închid ochii și visez... despre concert...

Î-mi țiuie și-acum în urechi melodiile audite, ved și-acum înaintea mea lumea veselă din sala de concert, stau încă și-acum sub impresia însuflețirii publicului manifestate prin aplauze d'a nu se mai sfârși... capul meu e un haos, în disordine haotică se îndeasă acolo artistele și artiștii, cântecele cu cari ne-au desfătat, «prezeda» tinerimii și mândrii călușeri cu vătavul în frunte, părechile cvadrilului întii și conta chelnerului din pauză, ochi frumoși și tualete elegante... toate se îndeasă și în așa dispoziție să scrii raport vesel, glumeț, cu spirit și mai știe sfântul cum...

M'am fost pus înainte de a trage scaunul lângă sobă să scriu ceva și am scris și-am șters, am scris și am îndreptat literile, am scris și am desemnat semnele de pe vocale frumos: punctele rotund, circumflexele ca și când le-ai fi tras cu linia, semicercurile ca un galbin tăiat în două — și am aprins apoi cu hărtia — focul.

Ce haos, ce haos!

De unde să încep să aduc ordine în această învâlmășală... interesantă... Căci interesant a fost concertul tinerimii, interesant și publicul. Mie mai mult mi-a plăcut un domn, ce ședea în rîndul al treilea și aplauda din răspuțeri, mai ales când cânta tenoristul Popoviciu. M'am și pus să-i urmăresc cu atenție toate mișcările.

Cum stam așa răzimat de ușă, ved numai d'odată — cânta tocmai d-șora Aniși Onițiu — dic, ved numai cum omul meu scóte din busunar o batistă și — face într'un colț un nod.

«Desigur vrea să-î facă după concert vr'un compliment, sau și-a propus să-î trimită o ilustrată, și și-a făcut în batistă un nod să n'o uite» gândiam în mine, continuând ezaminările mele în altă parte.

După concert mă întâlnesc cu el în mijlocul salei. Î-mi adusei aminte de nodul din batistă și mă pun să-l întreb ce-a voit să-și înșeinne.

— O, mi-a plăcut mult «cântecul țiganilor» și ca să nu-î uit melodia, mi-am făcut în batistă un nod — î-mi răspunsă naiv.

— Ei, așa!... Mercii! — și am eșit din sală să-mi astempăr voia bună cu un păhar de bere.

— Pst! par'că a bătut cineva la ușă. — «Întră». Nu-î nime, mi s'a părut numai. Credeam că iar e vr'un băiat din tipografie cu misia să-mi ceară manuscris...

Haha! Bine că-mi aduc aminte! Ce nostim program am mai fost alcătuit pentru concertul tinerimii. Am rînduit punctele cum aveau să urmeze și am dat hărtia la tipografie. Nu știi acum: — avu'am eu voie bună când am scris programul, sau culegătorul când l'a cules, destul că citesc în corectură:

«Dormi iubito» poezie de Nestor Porumb decl. de Alesandru Vlăhuța.

«Tu ești odihna» de Vasile Popoviciu cântat de Schubert.

«Herșcu Bocogul» monolog comic de Victor Mercea predat de Vasile Alesandri . . . și altele multe, știți de și se scula përul măciucă.

Știi, la adecă mî-ar fi plăcut să fi corespuns adevărului, dar așa mî-am făcut lucru îndoit . . .

Ei, pôte în urma urmelor eū am fost de vină. De o vreme încocî și sînt fôrte distrat, aprôpe așa distrat, cum a fost pe vremea concertului «prezeda» nôstră.

Sërmana «prezedă»! Tinerimea î-și țînusë de datorință să mulțumiască artistelor și artiștilor prin graiul «prezedei», că aū binevoit a-și da concursul la aranjarea concertului. Comitetul esecutiv în frunte cu «prezeda» pleacă și ajunge la «tenor Lache».

«Prezeda» î-și ia o poziție impunëtore, comitetul se înșiră în dosul lui și prezeda începe apoi dicția și vorbește frumos, însuflețit, vorbește aprôpe 5 minute și pôte ar mai fi vorbit încă 5, dacă unul din comitet nu l'ar fi tras de «Kaiser».

— Ce-î? — întrebă prezeda întrerupëndu-și pentru o clipă discursul.

— Știi, mie tot așa mi se împare că «Tenor Lache» nu-î în odaie.

— Nu-î în odaie? — și prezeda și întreg comitetul caută cu luare aminte în jur . . . «Tenor Lache» firește nu era de față . . .

Ei da, așa se întîmplă dacă ești distrat! Trebuie să ții discursul de douë orî!

— Pst! par'că iarăși bate cineva la ușă. — «Întră».

De astădata nu m'am înșelat. E factorul cu ȃiarele. — Și-acum la citit!

Dicționar chinezo-român.

— Urmare nouă. —

so-bă = căldura
mă-nuși = frigul
u-ra = însuflețirea
hop-hop = dansul
mar-mor = monumentul
hi-hi = maliția
aū = palma
fu-i = greața.

Correspondență cu răspuns plătit.

I.

Dragă unchiule!

Lipsit de tot. Atâtea grijî de-mî albește përul. Ajută-mî.

Sibiū.

Nepotul teū.

II.

Brașov.

Trimis cu posta de ađi o cutie de alifie pentru — innegrit përul.

Unchiul teū.

Lumpacius Vagabundescu.

— Despre amor, căsătorie, femeî și altele. —

Amorul e un ouă *proșpet*, căsătoria un ouă *tare* și divorțul un ouă — *stricat*.

*

— Obiceul puterii face din principî tiranî, puterea obiceului din popóre — sclavî.

*

Fómea e lucrul cel mai nerecunoscëtör în lume. Cu cât mai mult îi faci pe plac, cu atât mai iute te părăsește.

*

— Calitățile omenești sînt totuși cîudat împărțite: femeia e dracul și bărbatul pörtă cörnele.

*

— Ce-î pech? Să ai o nevastă, care să aibă înfașșarea unei bucătărese și totuși să nu știe fierbe.

*

— Femeile nu știu tăcea, bărbații da, — femeile nu-și spun secretele inimii nimenui, bărbații tuturor.

Regretabil.

La bal.

— Te-ași ruga, domnișórá, la o tură.

— Pardon, domnule, sînt dómná.

— Regret!

— *Și eū!*

Logică țerănească.

Baciu Ilie avea o pîră mare cu vecinul seū Moise și-și băgă un fiscalëș, care să-î căștîge pîra. Î-l plăti bine, îi dădu cât îi ceru, dar fiscalëșul nu putu căștîga pîra.

Când află despre asta baciu Ilie, veni mánios la fiscalëșul seū.

— Am përdut dară pîră?

— Durere! Am făcut cât am putut, dar înzădar!

Nu am putut-o căștîga, căcî — — —

— Căcî ai fost un prost și jumătate! — î-l întrerupsë Ilie nájăcit!

— Astimpërá-te, bade Ilie! Nu uita că ai de lucru cu un fiscalëș care a învățat la douë școlî înalte.

— Ei, dă-mi pace cu școlile cele înalte! *Și eū am avut odată un vițel care suga lapte dela douë vaci și totuși numai boū s'a făcut!*

Har domnului . . .

Oficerul: Și ce ești d ta în civil?

Voluntarul: Har domnului — nu soldat!

INIMA DE MAMĂ.

— Poveste franceză. —

Un ficior iubia o fată, o fată fudulă și fără inimă.

Fata visă odată, că va rămânea totdeauna frumoasă și tânără, ma va deveni și mai frumoasă, dacă ar putea păstra în puțucul mesei inima femeii, care l'a născut pe ficiorul, care o iubește.

Și ea ȃisă ficiorului: — Mergi, omoră-ți muma, smulge-ȃ inima din p̃ept și adă-mi-o!

Ficiorul o privi înspăimântat și fugi.

A doua ȃi însă veni iarăși. Fata îi ȃisă din nou: — Mergi, omoră-ți muma, smulge-ȃ inima din p̃ept și adă-mi-o, ca să rămân veșnic frumoasă și tânără!

— Nu cerc așa ceva dela mine! — îi ȃisă el.

Dar ea-l sărută și-ȃ ȃisă încet: — Fă-o!

ȃiua următoare veni din nou și fata din nou îi ȃisă: — Mergi, omoră-ți muma, smulge-ȃ din p̃ept inima și adă-mi-o, ca veșnic să rămân tânără, frumoasă și fericită!

— Lasă-mă!

— Dacă tu nu vreaȃ, va vrea altul, care mă iubește! — îi răspunsă fata lăsându-l sîngur.

Ficiorul rătăci ȃiua întregă prin câmpuri și sara când se întorsă împlini cererea fetei.

Cum ducea inima în întunerecul nopții la casa iubitei sale, se împiedecă de ceva și căȃu.

Cum se ridică ostând, inima sângerândă de mamă î-l întrebă dulce:

— Te-ai lovit, dragul meu?

Un expedient.

Mătușă: Ei las', știu eȃ bine că abia așteptȃ să mor, ca să-ȃ primești partea din moștenire.

Nepotul: Dă-mi partea acum și atunci veȃ fi sigură că n'o să aștept să mor!

Nomina sunt odiosa.

— Se vorbește, că erȃ la vânătoare iar ai nimerit un gonitor.

— Nicȃ o mirare, când î-l chieamă Epure!

Paradox.

Părintele se întâlnește într'o duminică după amiază cu câȃiva credincioșȃ ai seȃ, cari eșiau beȃ din crișmă și înjurau.

Părintele se pune să le deȃ învățaturȃ. — Ómenȃ bunȃ, lăsaȃi vȃ de beutură și înjuraturȃ! Nu vȃ va fi óre rușine, când părintele din cer mă va întreba odată: «Unde sȃnt oile tale?» și eȃ voȃ fi silit să-ȃ răspund: «Oile mele sȃnt porcȃ!»

Profund.

— Ședea tăcut adîncit în cugete și nu se gîndia la nimica.

Viclean.

La posta centrală vine un ovreȃ îmbrăcat într'un caftan lung, cu perciunȃ, și întreabă de un oficiant de n'a sosit ceva scrisóre «poste-restante» la adresa lui Moizes Finkelstein.

— Da, este o scrisóre, dar trebuie să plătești 20 banȃ pedeapsă, fiind-că nu-ȃ de ajuns francată.

— De unde vine scrisóreȃ, mă rog?

— Din Lemberg.

— Din Lemberg! N'ai face bine să mi-o citești? Am ochȃ așa slabi încât nu pot vedea fără ochȃlarȃ și ochȃlarȃ nu's la mine.

Oficiantul prevenitor se învoiește și-ȃ citește scrisóreȃ trimisă de nevasta lui.

— Și alta nu scrie nimic nevasta mea?

— Nu.

— Î-ȃ mulțumesc! — îi ȃice apoi Finkelstein și vrea să ese.

— Staȃ omule și ȃa-ȃ scrisóreȃ!

— Nȃ, ce lipsă am eȃ de scrisóre, când știu ce-ȃ scris în ea?

Poeți din patru unghiuri.

-- Spicuirii poetice din cea ce apare la noi. --

D o r u l u i.

Dorule, care mă faci
Să pribegesc în depărtare,

Barêm de te-ar face să pribegesci cel puțin până
la polul nordic, unde nu-î postă care să-ți espedeze
versurile.

Fără de o clipă de odihnă,
Să nu-î faci lui vre-o supărare.

Dragă poetă, nu le fă nici d-ta supărare cititorilor.

Nu ți-e de ajuns că ești suspin

Barêm de ai *suspina* numai! Dar te mai pui să
scrii și la poezii!

Și 'n gemete asurđitóre

Maî sinceră, stimabilă! Vreaî să ȃci: «*Și în ver-
surî asurđitóre*»!

Încerc să vindec rana, care
Tu mi-o făcuși, și-atât mă dore?!
Sincerile nōstre condolențe! (Sinceritate de 89%!)

Și 'n lacrămi grele și dușos

Repetăm: maî multă sinceritate! Cu 14% nu ne
îndestulim! Vreaî să ȃci iarăși: «*Și 'n versurî rele și
moroș*»!

Î-mi scald ilusia iubirî . . .

Așa . . . așa . . . lipsă să aibă ilusia d-tale de
curățire?

Cerșind un vis de fericire
Din lumile închipuirî?!
—

O, dor pribeg neastîmpărat
Ce mie-mî faci atâta jale

Pōte aprōpe atâta, câtă ne faci d-ta noue citi-
torilor.

Tu dragului să ești cu bine
Și zimbitor în a sa cale.

Te rugăm și noi, onorabile dor, împlinește rugarea
stimabilei și primește înainte mulțumitele nōstre naționale
de 76%.

Și-l fă atât de fericit
O lume să mi-l pizmuască

Maî clar, o leacă! Care lume? Lumea vechie:
Europa, Asia și Africa sau lumea nouă: America și
Australia? Așteptăm această deslușire, fiind-că cerî
apriat ca numai o lume să ți-l pizmuască.

Un raz din dulcea-î fericire

Raz, raz, ce păcate — pardon, să fie cu ȃrtăciune —
— raz, raz, ce pōte fi ore și *ata*?

Și-asupra mea să strălucească.

Un moment! Merci, e inzădar, n'o putem înțelege.

— Tribuna literară, n-rul 14. —

Elena din Ardeal

S O C R I A D Ă.

— Ce ești așa năcăjit, frate? Dōră iară ți s'a în
mulțit familia?

— Da!

— Ce e? Ficior sau fată?

— Sōcră!

Proxima óră.

A.: Nu-î frumos din partea ta, frate dragă, că pe
mine, pȃctinul teș sincer, nu m'ai învitat la logodna ta.

B.: Las, frate, proxima óră o să-mi îndrept greșala.

O, voi femeî . . .

Elenuța, o fetiță de vr'o 17 ani, a cedat rugărilor
unui tîner și i-a dat întălnire pe ghiață.

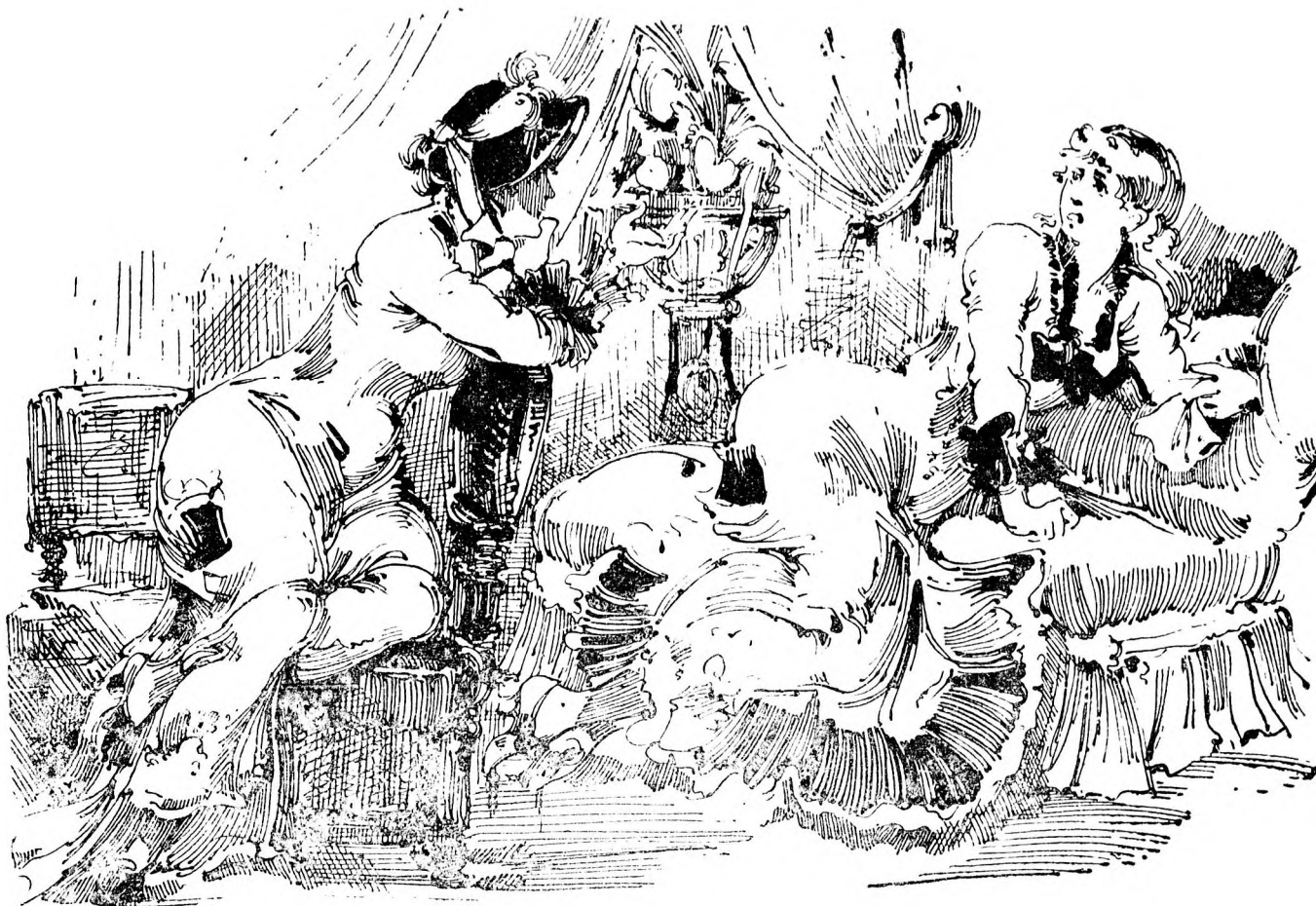
Sosind óra să plece, o cuprind remușcări. Cade
pe gândurî și stă la îndoială să meargă sau nu.

Î vine idea să întrebe sōrtă. Î-și numeră nasturî:
«Să mă duc . . . să nu mă duc . . . da . . . nu . . .
da . . . nu . . .»

— Nasturî spun să nu mă duc! Ar fi însă o co-
pilărie să mă las influințată de un nasture! — î-și ȃisē
și se dușē.

Deosebire mare.

— Nu fi supărată, draga mea, că ți-ai pierdut banii! Eu cunosc mulți oameni care au bani mulți și totuși își nefericiți.

— Totuși mai bine decât să fi și nefericit și să n'ai nici bani!

O voi doftori.

Doftorul Vindecăte, medic foarte căutat, de câte-va zile nu-și găsește termometrul, cu care măsura temperatura bolnavilor de friguri. Numai de acea își aduce aminte că două zile mai înainte a măsurat temperatura unui bolnav. Tote căutările sale rămân zădarnice și privind astfel termometrul de pierdut, i-și cumpără altul.

După câtă-va vreme domnul doftor se duce la croitorul Nădrăghici, care de multă vreme suferia de reumatism. Nevasta croitorului cum i-l zărește erupse în lacrimi de bucurie și încearcă să-i sarute mâinile. În pat zace — zimbând vesel — Nădrăghici, cu brațul stâng strâns la piept și subsuori cu — termometrul, pe care domnul doftor uitase să-l ee.

— O, i-mi merge cu mult mai bine, domnule doftor, cu mult mai bine, decât mi-ai dat sticluța asta de subsuori. Cred, că dacă mi-ai lăsa-o încă o zi m'ași vindeca cu totul!

Nuanță muzicală.

Directorul: (unui teatru din provincie, înainte de începerea operii): Signore maestro, signore maestro, să cântați adî partiturile într'un tempo mai repede, să sfîrșim mai iute și să cruțăm astfel gazul.

Reflecsul.

— Și domnișóra Rosalia e frumoasă?
— Încă nu.
— Cum așa încă nu?
— Are o mătușă foarte bogată, dela care va moșteni odată averea.

Cuvânt nou.

— Totuși e lucru trist, că la noi în țară și în casa domnișóre s'au ivit atâtea neînțelegeri și certel — observă odată un patriot din Sêrbia.

— Da, da, — îi răspunsé altul — în adevêr o istorie *dragică*.

Elemente de principiu.

Ucenicul (care acea zi a intrat): Mă rog frumos, cu ce să încep adî lucrul?

Comerciantul: Prinde de-ocamdată câte-va muște, cmóră-le și pune-le apoi pe hârtia din vitrină, știți cea care se numește «mórtea muștelor».

I N D I R E C T.

— Așa deș, dragă ginere, vine toamna. Cum țice numai Eminescu: «*Veți rândunelele se duc . . .*»
 — De, dragă sócră, ai putea lua și d-ta dela ele — ezemplu.

Ce-avem noi . . .

— Anecdota din popor —

În casa lui Ion cutare
 Se 'ntinsesă masă mare,
 Popi și dascăli o cunună
 Înșirați la voie bună.
 Spre ce scop? Ia, vr'o Nedeie
 Ca sa mance și să beie . . .
 Zamă, carne și friptură
 Și-apoi bună beutură . . .
 Vorbe multe, lungi și late
 Și 'nchinări de sănătate . . .
 Dar în sgomotul din casă
 S'auția din vreme 'n vreme
 Și gurița lui Tanasă
 Ce striga nerăbdător:
 — Hei ce bine' mi pare mie
 Că tătucul nici nu știe
 Ce-avem noi ați în cuptor! —
 Iar mesenii aușindu-'l
 Toți i-l întrebaș de-a rëndul,
 Că veți, ceta preotească
 Cu dascălii împreună,
 Când ajung la voie bună
 Nu's femeii să se gândească
 Tot la spată și la pânză,
 Ci gândesc mai cu 'ndemână
 La placintele cu brânză . . .
 Și 'n cuptorul lui Tanasă
 Să ne spună cine știe
 Ce alta putea să fie?!
 Puil tript e pus pe masă
 Numai plăcinta-i rămasă!

Iar Tanasă când răspunde
 De secretul ce ascunde
 Țice 'n glas triumfător:
 — *A puțat mățta 'n cuptor!*

Don Ramiro.

În indoială.

— Mamă dragă, ce să fac acum, că trebuie să
 mă duc la plimbare? Să-mi spal ore mánile sau să-mi
 trag mánuși pe ele?

Incorigibilă.

— Dar mai da-mi pace, draza mea, și nu mă numi mereu, «porumbelul», «puișorul» teu și mai știu și eu ce fel de animale. Ți-mi pe nume, că dora am și eu nume.

— O măgarule, că eu dora numai din iubire i-ți Țic așa!

Sumaric.

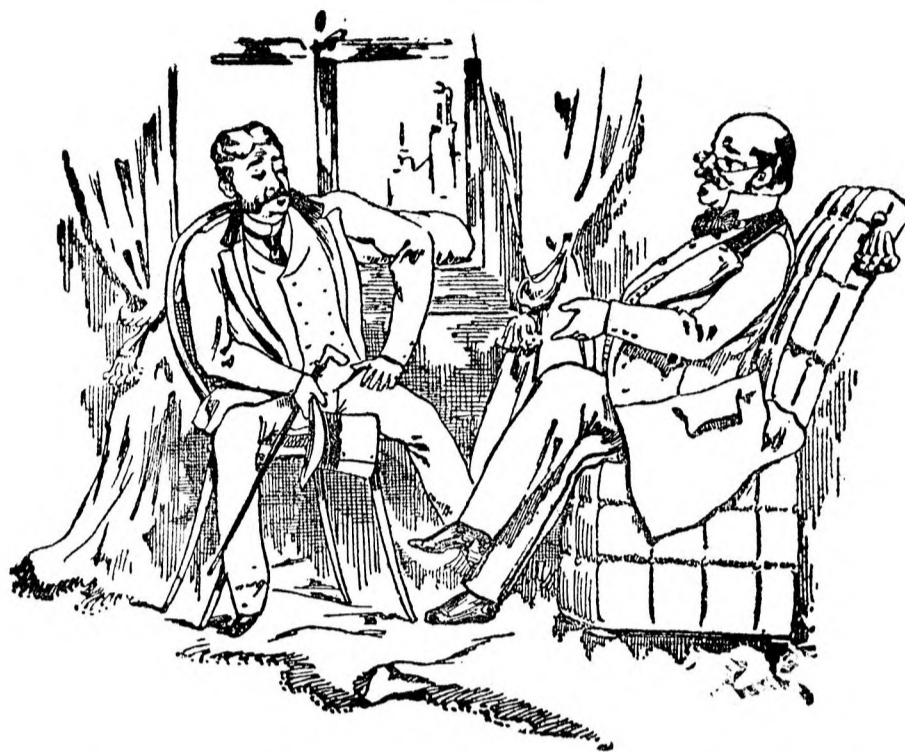
Robul eliberat a părăsit pușcăria cu propunerile cele mai bune și ciasornicul directorului.

Lucrul principal.

— Domnule pădurar, n'ai face bine să-l primești pe ficiorul meu de învătăcel? — Țice într'o Ți badea Ilie către pădurarul domeniului.

— Așa, vreai dară să faci din el vânător? Așa de bine împușcă deja?

— Nu, dar mințește deja ca patru.

CRITICĂ ASPRĂ.

— Și așadară i-mi recomanți, domnule redactor, să scriu la versurile mele o prefață?

— Firește! Trebuie dora să-ți rogi cititorii de — iertare!

ÎN ÎNDOIALĂ.

— Pardon, domnișoră, dar în vremea din urmă ai mai slăbit sau mi se pare numai așa, fiind-că eri am fost în espoșia vacilor de prăsilă?

Materie solidă.

Domnul: Pantaloni ăștia mi i-ai făcut totuși o leacă prea scurți. Acum i-mi sînt încă buni, dar peste 4 săptămîni am crescut deja din ei!

Croitorul: N'ai frică! Atîta n'o să Țină.

DOÎ BUJORI DE GINERÎ.

— Cunoști pe dorna N.?

— Da! Ce ai cu ea?

— Nimica, dar vrea să-ți spun că e sócra alor doi gineri. Unul locuște în Brașov, celalalt în Sibi și e iubită din partea lor, ca puține alte sócre. Unul ar vrea să-i locuiască sócra tot la Brașov și celalalt tot la Sibiiu.

— Și la care dintre ei locuște?

— Nicî la unul, căci cel din Sibiiu ar dori să locuiască tot la Brașov, iar cel din Brașov tot la Sibi

UN MEDIC ISTET.

— Veți colo domnul acela în negru?

— Da.

— E primul medic în orașul nostru. Lui am să-i mulțumesc viața.

— Cum așa?

— Pe timpul, când eram bolnav, densusul se afla

— în străinătate.

Amenințare grozavă.

Telalul (aruncat afară): La tine nu mai vin, să mă chiem de pe patul de mórtele!

Darul de anul nou.

— Veđi, dragă bărbate, un cíasornic așa vechiú nu mai pot purta. Ar fi vremea să-mi cumperi unul frumos, de aur. Tocmai acum vine anul nou și — — —

— Dă-mi pace cu cíasornicele tale! Alte grijí am eu acuma, nu să mă gândesc tot la cíasornice de aur! — și domnul director de bancă părăsi nęcăjit odaia și se dusé în birou.

La amiađi veni la masă.

— Și o să-mi cumperi dară un cíasornic de aur, nu-í așa, bărbățele? — í-l íntimpină nevasta.

— Bine, dar tot numai la cíasornice de aur í-ți stă gândul?

— Și la un colan de mărgel! — íi răspunsé ea naivă.

— Dracul să vę ducă

Domnul director điaua acea prândi în otel. — Peste câte-va đile trebui să plece în provincie. Avënd să absenteze mai multă vreme și neputënd fi acasă pe anul nou, se hotări să-í facă nevastei pe plac și să-í cumpere cíasornicul dorit.

Se dusé la un juvaergiu vestit și alese un cíasornic ímpodobit cu briliante. Tocmai când voia să deé adresa la care avea să fie espediat, í-și adusé aminte de «prietina» sa. — Domnul director avea o «prietină», Eliza, actriță la teatru, cu care trăia deja de mulțișor în relații bune.

Se resgândi.

— Nevasta nici așa n'o să mă părăsească, dar Eliza da; și așa de mult íi face curte căpitanul cel cu mustețile sucite, — gândi în sine domnul director și rugă juvaergiu să espedeze cíasornicul în điaua de anul nou la adresa «prietinei» sale.

A doua đí plecă.

Nevasta lui mereú ducea nădejde că în điaua de anul nou o să í se ímpliniască dorința. Anul nou sosi, dar cíasornicul nu. Mâniósă se pusé la masa de scris și-í scrisé bărbatului seú o scrisóre.

«Í-ți mulțumesc dragă bărbate, că și acolo ți-ai adus aminte de mine și mí-ai comandat frumosul cíasornic. Mí-ai pricinuit în adevér o bucurie mare.»

Credea, că bărbatul ei va íntelege ironia și rușinat íi va cumpéra cíasornicul.

— Prostul de juvaergiu! — strigă domnul director când citi scrisórea nevastei sale! — A uítat adresa ce í-am dat și a trimis nevastei mele cíasornicul.

Íncă điaua acea comandă la un juvaergiu un alt cíasornic și-l espedă «prietinei», nevastei ínsă íi răspunsé, că se bucură mult că cíasornicul trimis de juvaergiu de acolo í-a plăcut.

— Unde e cíasornicul, ce l'a comandat bărbatul meú? — íntrebă a doua đí dómna directórá dela juvaergiu.

— Ah, da, cíasornicul cel cu briliante? L'am trimis la adresa dată: actriței Eliza.

Dómna era să leșine de mânie.

Nu preste mult se rentórsé domnul director. Calea-í dintii firește íu să meargă la prietina sa. Asta íi sări în grumaz.

— O, cât de mult te íubesc, puișorule, și ce mulțumitóre í-ți sînt pentru cíasornicele trimise mie și mamei mele.

După acea se dusé acasă.

*

— Ce a putut óre păți domnul director de e așa sgăriat la față? — se íntrebaú điaua urmatóre cei carí í-l íntálniaú. Mai bun răspuns le-ar fi putut da — nevasta și sócra d-lui director de bancă.

Honorare românești.

Ziaristul I.: Articolul teú din săptămína trecută a fost în adevér clasic. A agitat cititorii până la estrem. Cât ai căpétat pentru el?

Ziaristul II.: O sută de fl.

Ziaristul I.: O sută? Știi, nene, că-í un honorar fórte frumos?

Ziaristul II.: Ași! Ínteleg o sută de fl. pedeapsă.

Colaboratorul: Te-ași ruga, domnule director, de o marcă de 5 baní.

Directorul: De câte orí să-ți mai spun să nu mă mai molestezi cu rugările d-tale de *avansuri*?

Cel mai hazard.

— Ei, domnle, și dintre jocurile de hazard care ții *d-ta de* cel mai hazard?
— Căsătoria!

Întrebări de Sfinx.

— Care e surprinderea — nu cea mai plăcută sau neplăcută — ci cea mai mare: să nu-ți plătiască cineva o datorie, la plățirea careia contați cu siguranță, sau să-ți plătiască cineva o datorie, la plățirea careia nu mai contați?

— Dacă o femeie măritată are amant și-și însală și amantul și bărbatul, care e la adică cel înșelat?

«El» și «Ea».

Afară-i vifor. Un vânt greu îndoie arborii în toate părțile, încât se întâlnesc cu vîrfurile.

Printr'o fereastă o fetiță se uită la vifor.

— Uite, mamă dragă, cum se sărută arborii!

De cea parte un băiat i-și petrece privind și el la arborii ce se îndoie.

— Tată dragă, vină iute! Uite, cum se bat arborii!

ÎNTREBARE NAIVĂ.

— Și grijă, draga mea, dacă vor încerca tinerii reî să te ademenească cu vorbe dulci, să nu le crezi.

— Bine, dragă mamă. Dar dacă vor încerca să mă ademenească tinerii — buni?

Direct — mai efin.

Ciceronele (în muzeu): Aici vedeți, domnilor, un tun chinezesc, care a fost luat de la chinezi la ocuparea fortului Taku și care a costat multe vieți de viteji.

Privitorul (uimit): Și unde e fabricat la adecă acest tun?

Ciceronele: La Krupp în Germania.

Inovație practică.

Eleonora: Și ești sigură că logodnicul tău nu va repăși?

Eugenia: Firește! A trebuit să depună în mâinile tatălui meu 10000 de corone — caucie

PĂCĂLIT.

Ștrul: Nă, Cohn, tu este on om cominte. Spone la mină ce trebuie se fi cotuna, la care ingropăcione merge on escadronel, doi batalion, și în fronte on maior?

Cohn: Nă, trebe se fi la el minimom general!

Ștrul: Chammer! Trebe se fi la el — mort!

S i n c e r.

— Uite numai, dragă Emil, ce paianjine împlă acolo pe parete! Ce înseamnă ore să vezi sara un paianjine?

— Inseamnă, că de mult n'au fost curățiți păreții.

Logică de copil.

— Miți, dar nu ți-e rușine să împliți ȃia întregă cu mâinile nespălate? M'ăi vedut tu vr'odată pe mine cu mâni nespălate.

— Ei, eu nu te-am cunoscut când erai de 5 ani ca mine!

Culmea nerușinării.

Stăpânul: Nu știu cum, dar de o vreme așa iute mi se sfârșește vinul.

Servitorul: Ei, dacă și domnul bea din el!

Drept are

— Vezi, Ștrul ricomand la thu și ia di condochetor pi Ițic Șloim, că este la el on om cominte.

— Wie haisst comminte? Chind insorat la el a treia oră!

Honorare românești.

Prietinul: Și nuvela ta se va publica dară? Î-ți plătește ceva revista, care ți-o publică?

Scriitorul: În bani gata nu. Redactorul m'ă promis însă, că dacă voi muri î-mi va publica necrologul de trei oră — gratuit.

Expedientul.

— Î-mi permiți, dómnă, să mă alătur la D. V.
 — N'am obicei să merg cu domni necunscuți.
 — O, dacă nu vreai să mergi putem lua și o birjă.

Presemne bune.

— Nu știi, domnule, unde locuiește dantistul Ușoricî?
 — Du-te numai în strada întie din dreapta și —
 o s'o auđi.

Modest.

— Și nu te-ai bucura dacă fratele teú ar fi ministru?

— Știi, drept spunênd, mî-ar plăcea mai mult, dacă s'ar bucura fratele meú că eú 's ministru.

I S T E Ţ.

Un ȕiarist mergea mai dăunđi în trăsură. Birjarul — nebăgênd de seamă cum mână — î-l rêstórnă.

— Ce faci dobitocule? — îl întreabă ȕiaristul spăriat.

— Un articol pentru cronica ȕiarului d-tale! — îi rêsponse birjarul invenđios.

Dela sate.

— Epizod de bal. —

FRASĂ DEPLASATĂ.

Șeful: (căt-re tînêrul, care vrea să înt-re în birou luî): Știi vorbi franțuzește?

Tînêrul (gângăvind) . . . Cu-cum n-n-nu. În-încă f-tór-fórte f-f-fluent.

Fată modernă.

— Î-ți jur, domnișórá, că o să te iúbesc până va străluci Venus, ce a apărut acolo pe cer.

— Nu-í Venus, domnule! Venus în luna asta re-sare numai la 10 óre 18 minute și are declinație sudică de 17 grade 25 linii.

Neprecugetat.

Unchiul î-l cercetează pe nepotul său care studiază în oraș la universitate și găsește în odaia lui — un ezeutor.

— Ce să fie asta! De câte ori vin la tine totd'auna dau la tine de ezeutor.

— Ei, dar și vii *des*, dragă unchiule.

Se póte.

Invățătorul: Ce-au făcut dară israeliții după ce au trecut marea roșie?

Moriș: S'au pus să se uștel!

Partea seriósă.**CĂTRE CETITORII «VULTURULUI».**

Ce e drept nu e păcat! Adevărat este, că *Almanacul* s'a trimis abonenților noștri cam târziu. Vina însă nu noi o purtăm, fără Tipografia. Sperăm însă că deja toți abonenții noștri au primit *Almanacul*. Drept rebonificare pentru aceasta întârziare promitem solemn, că partea II. a *Almanacului*, care va apărea prin Maiu, vor primi-o toți abonenții noștri mai regulat. — Scuze multe, voie bună și sănătate.

Vulturul.

Cununie. *Iustin Bora*, teolog absolut, și d-șóra *Lucretia Pop Bociat* î-și vor serba cununia la 17 Februarie n. în biserica gr. cat. din Grădiște.

BIBLIOGRAFIE.**Foaia Poporului.**

Cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală, făcută anume atât pentru țeranii români, cât și pentru comercianții și meseriașii români, este vestita

Foaia Poporului,

care ese în fiecare Duminecă, în format quart mare, cu cuprins bogat despre lucruri naționale, economice, literare, informative etc. și cu ilustrațiuni.

Fiecare știutor de carte poate abona

«Foaia Poporului»

pentru că costă numai 4 cor. pe anul întreg, sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

Administrația «Foi Poporului»

Sibiu (Nagy-Szeben) strada
Poplăcii N-ro 15,

MUÏEREA BIRĂŪ.

— Poveste din popor. —

Domnul sfânt sosi cu Petre
Într'un sat — de către sară . . .
Iar muierī p'acele vremuri
Aduceaŭ la legi în țară.

Cum sosesc, ei întră 'ndată
Într'o casă 'naltă, mare.
— Dă-ne, gazdă! — dice Petre —
Loc pe nópte de culcare!

— Da'v'ași zo eŭ! — gazda dice, —
Dar muierea mea-ī birăŭ
Și mi-e teamă fără dīnsa,
Că mă pórtă tare reŭ . . .

Chiar e dusă l'adunare
Și sosește 'ndat' acasă
Și străini de aff'-aicea,
Nebătuți ea nu ne lasă! —

Dar Sīnpetru face pórá
— Dórá n'o să ne chiar bată!
Apoi și un pat destul e,
O să 'nchepem līng'olaltă! —

Și se culcă 'ndată 'n patul
Care gazda lor le-o dete.
Sīntul Petre din afară
Domnul de către părete.

Iată vine dela lege
Dumnia-ei cu fire mare . . .
Simte 'ndată 'nfuriată
Că străini în casă are.

— Ce-ī bărbate? — Teacă-ī' pungă-ī . . .
Treanca-fleanca . . . iar s'or duce . . .
Ba că-ī asta, ba că-ī cea,
Dracu falca să-ți apuce!

— Ce ți-am spus eŭ, măi bărbate?
Tu în loc să spelī la vase,
Haid' te puī și ori ce sdreanță
Chiem să ne între în casă! —

Fuge colo în cea casă
Și la cel ce-ī dinafară:
Zup în spate, zup în șele
De-ī p'aci, p'aci să piară.

La bărbat apoi se duce
Mi-l apucă, mi-l țutură
Ca birăŭ și cum se cade
Ca să știe 'nvățatură.

— Vai — atunci Petre ȃice —
Schimbă, Dómne, loc cu mine,
Lasă-mă către pärete
Căci năpasta iară vine! —

Domnul sfînt cu 'nțelepciune
Schimbă locul în tăcere.
Într'acea iată sbóră
Blăstēmata de muiere.

Dar acum începe-a bate
Tot pe cel dela pärete.
— Astälalt și-a căpätat-o,
Na și ție mēi bāiete.

Ce dormiți p'a mele paturii?
Las', culcuș vė daū eū vouă —
Și slobóde palmi și pumnuri
Luī Sinpetru — par'că plouă.

Domnul sfînt când s'a sculat
A schimbat aceea lege:
De birăū d'atunci muiere
Nici-când nu se mai alege.

Alax.

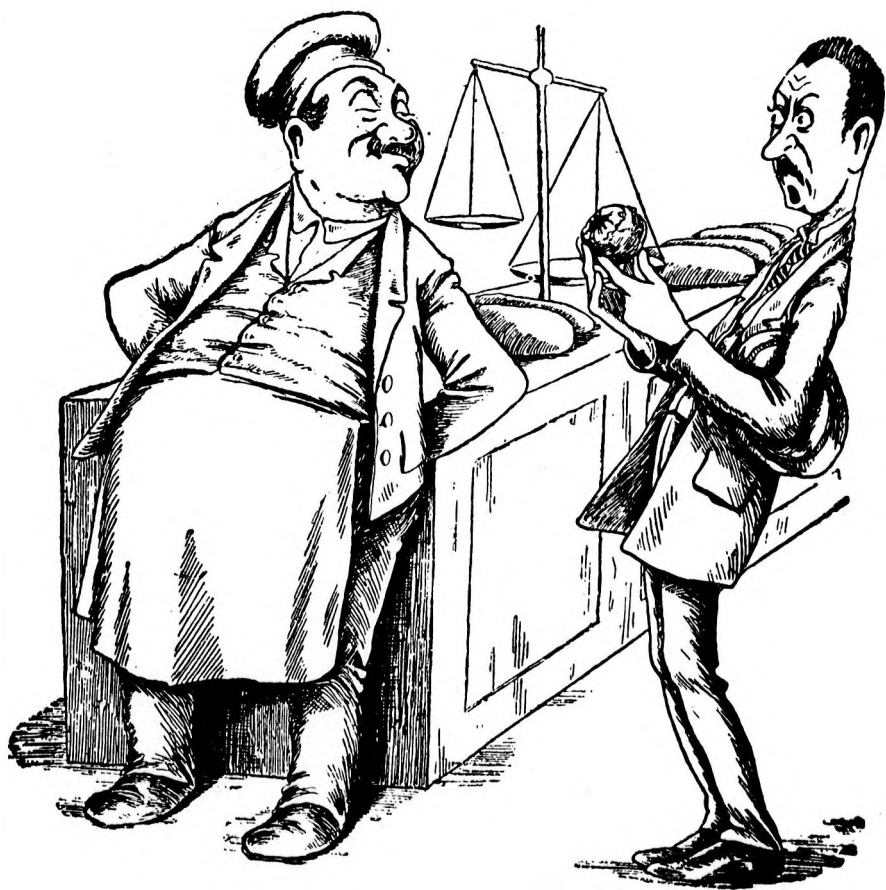
Cu doue înțelesuri.

Domnișóra: Nu știū cum, dar de câte ori cānt
totd'auna sînt tristă.

Tînėrul: Și alții!

Flegmatic.

— Domnule brutar, în franzela asta e o góngă neagră!
— Fiind-că ai fost așa de cinstit s'ó spuī, o poī ȃinea pentru
d-ta, nu trebuie s'ó plătești!

FIZICĂ.

Profesorul: Dacă în vreme furtunósă
freci pïlea unei pisici se desvóltă electrici-
tate și-ȃi sare în ochi... nó, Petru ȃi, ... i-ȃi sare
în ochi?

Petrică: Pisica.

Totuși ceva.

— Ai auđit deja, că a murit milionarul
Sgārciade?

— Dóră nu!

— Da! Erī și-a dat sufletul.

— Noa, în urmă a *dat* totuși și el ceva!

Pentru ce.

Advocatul I. (după pertractare): Dragă
prietine, dar ai putut observa dela început
că pïra asta n'ó poī dobāndi. Pentru ce ai
primit-o totuși?

Advocatul II.: Pentru ce, pentru ce? —
Pentru 50 fl.

Dela sate.

— N'ai murit încă, vecine?

— Nu, vecine! Dar d-ta?

— Nici eū.

Posta Redacției.

Avis. *Aducem la cunoștința celor interesați că toate clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri foarte avantajoase. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația »Vulturului«.*

M. Robinoviciu. (Bruzniț). Credem, că veți fi primit deja atât »Vulturul« cât și Almanacul. Avisăm, că bătrânii șefului nostru se află în deplină sănătate și tot în Chisindia. Vă mulțumim pentru interesare. Salutări cordiale!

A. Sch. (Hunedóra). Te rugăm a ne scrie mai detaliat, că pe lângă ce fel de condițiuni ar dori d-nul Ioan Marian a fi aplicat? — Salutare!

I. Spătărean (Cizir). Restul de abonament a fost promis pe finea lunii Decembrie, acum suntem deja în Februarie, dar restul — ca 'n palmă. Ce e cauza? — N-rul 6 din anul 1900 și s'a espedat deja. — Salutare!

Iuliu Musta (Glimbóca). Ați primit Almanacul?... Diceți, că d-vastră ați îndemnat pe »seriosul candidat al Bocșei la proxima alegere pentru parlament« (după »Drapelul«), pe popa Simeon din H. *să se facă odată om de omenie*. Sfatul d-vastră era bun, dar nu s'a prins de d-nul »deputaș« in spe, deoarece toate promisiunile lui aș remas *bulcuți în vânt*, chiar până ași tot numai cu promisiuni ne-am ales. În n-rul proxim o să-l candidăm noi »serios« cu program vulturesc. — Salutare și strângere de mână!

Ioan Iucos (Zervești). Vă rogăm a ne avisa primit-ați barem acum Almanacul? Deja a două oră vi l-am trimis. Scandal postal. — Salutare!

Simeon Petru (Miniș). Ce ne scrii unguerește, că noi astă limbă n'o înțelegem. Ai primit deja? Dumneșeu să te alduiască și să-ți sporească iosagul!

Enea Joldea (Halmagiu). Sângele nu se preface în apă. Vechia noastră prietenie mereu se manifestă. Î-ți mulțumim dragă amice pentru interesul arătat față de noi. La primăvară ne vom întâlni la vr'un târg al Halmagiului, »emerit«. — Servus humillimus și salutare vechilor prietenii!

Dr. A. Muntean. (Orăștie). Suntem fermi în credința noastră, că nu veți da îndărăpt de pe calea începută. Las' să vedem întrucât vor învinge »potlăgarii« dacă între noi se va crea o adevărată alianță. — Salutare!

P. St. D. Emilia Rácz-Brădean (R. Petre.) Parbleu! Nous sommes ceux, qui n'ont peur du sexe barbu, mais quand nous menace une belle dame, le coeur nous abandonne, comme »St. Paul les roumains«. Vous nous avez inspiré un waggon de peur, en nous menaçant »de feu et soufre«; nous croyons néanmoins que la paix est rétablie, car l' *Almanac* vous a été expédié. Il nous fait d'ailleurs plaisir, de voir qu'une belle dame nous menace — seulement pas de si loin! — Compliments cordials de Sa majesté L'Aigle.

D-lui I. preot. Deacă aș ceva cauză în Salonta, nefiind acolo advocați români, î-ți recomandăm cu totă caldura pe d-nul Dr. Reiner, care e cel mai sîrguincios, cel mai pedant și cel mai uman avocat și mai pre sus de toate *față de Români afabil și prietenos preste așteptare*. Deci: *numai ta el*. — Salutare!

M. S. Precum aș vădut am fost publicat cele trei articole trimise încă anul trecut, al patrelea însă nu l'am

mai publicat din considerații față de . . . știți față de cine. Acum însă — după ce am tăcut mai bine de o jumătate de an — ne vedem siliți a reîncepe seria articolilor . . . față de »cel mai sărac ziarist de pe fața pământului«. În unul din numerii viitori dară. — Când o să vii iarăși la noi?

Scumppu. Iată promisia împlinită. Sintem cu toții încântați că v'am audīt și întristați că ne-ați părăsit așa de vreme. La revedere acolo! —

L. (O. M.) Cunoștem și noi cauza pentru care anul ăsta nu s'a putut ținea obișnuitul »morzsa-bál.« În numărul proxim o să revenim și asupra motivelor cari au îndemnat dómna — căci cauza e o *dómna* — să-l facă pe »tanțmaistêrul« Șara să-și țină sara de dans tocmai atunci.

»Jos cu prezedă!«

N-I. Drept aș! Amorul dulce de multe ori î-ți arnărește viața! Pagubă că nu poți dice întors: Amorul amar de multe ori î-ți îndulcește viața! — Noue de altmîtenî nu ne plac dulceturile, mai vîrtos nu, dacă sînt amare. — Salutări.

Bibi. Da, mâțele, aș o viață estrem de tare. Spre ilustrarea ăselor noastre avem să-ți povestim un epizod șod. Mai anii trecuți am primit dela un cunoscut o mătă sêlbatică ce-o împușcase în țări străine. Din pielea ei î-mi făcuî o căciulă și închipuie-ți: atâta putere de viață era încă în piele, încât de câte ori lăsam să-mi taie pêrul, trebuia să las să taie și de pe căciulă pêrul: creștea mereu!

Milo. Adresează-te numai unui barbier d'acolo, provocă-te la *abonentitatea* d-tale *vulturească* și barbierul numai decât o să te radă și frizeze — pe lângă plă-tirea tacseî obișnuite acolo! — Noroc și parale multe.

Lac. În adevêr, o idee foarte interesantă și originală! De veî muri, nu veî permite să te îngroape ci veî dispune să te ardă, să adună cenușă rêmăsa din d-ta și s'o pună într'un medalion. Medalionul î-l veî purta apoi totđ'auna la d-ta. — Bine ar fi, de s'ar putea!

Inca. Î-ți comunicăm aici întia strofă din parodia poeziei »*Noi vrem pământ*« — »*Noi vrem credit*«, sperând că în unul dintre numerii următorî o s'o putem publica întregă.

Flămênd, sêtos și fără banî
Mî-ai pus pe contă cât ai vrut
Și mai 'nșelat cum ai putut
De decî de anî!
Chelnêr pribeag adus pripit
Cu iadul de te-ai însoțit
Să 'nșeli mereu, veđi noi primim
Vin reu și slab, făr' să cârtim
La vițurile-ți noi zimbim
Dar vrem credit.

Far. Rêspuns hotărît numai în numărul proxim o să-ți putem da. Până atunci aibî puțină răbdare.

Aba. Într'o fôite din țară citim: Răbdarea engleji-lor e de nesăcat, în urma urmelor însă opoziția totuși îf va striga guvernului un amenințator: »*Quousque tandem*«. — Guvernul negreșit s'ar spăria grozav — de o latinească așa mizerabilă.

N. O. (preot.) Î-ți recomandăm călduros firma: *Kovács K.* din Oradea-Mare, Rózsa-utcza 106. — o firmă solidă și foarte culantă, care fabrică pe lângă prețuri moderate cele mai frumoșe și durabile mobile. — Veđi de altmîtenî și anunțul firmeî publicat în »*Almanacul Vulturului*« îndată după pagina 64.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **600.000 coróne.** Fond de rezervă **300.000 coróne.**

Depuneri **3.000.000 coróne.** Circulația anuală **44.000.000 coróne.**

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere. Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **2000 cor.** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere. Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comande

Direcțiunea institutului.

Dela Ministerul lucrărilor publice din România.

D i v i s i u n e a I.

Ministerul lucrărilor publice a pus în vânzare la librăriile *Socecu, Alcalay și Müller (București)* următoarele publicațiuni, cu prețurile însemnate în dreptul fiecăreia:

Espunerea situației Ministerului de Lucrări publice la finele anului 1897. Două volume à lei **18.75**
Harta murală a drumurilor țării (în 4 foi) lei **12.50**

Les route sen Roumanie, un volum **2.50**
Harta drumurilor țării împărțită pe județe . . . **0.50**

ȘEFUL DIVISIEI.

Kovács L. & Comp.

Oradea-Mare (Nagyvárad) vis-a-vis de hotelul „Arborele-Verde“

1 bucată de pânză minunată 30 cot . . 3 fl. 25 cr.
1 » » » de ramburg 30 cot 3 » 40 »
1 » » » de crin 30 cot . . 4 » 50 »
1 » » » de damast 30 cot . . 4 » 50 »
1 » » » » cu flori 30 cot 5 » 90 »
1 » » » cannevas pestriț 30 cot 3 » 25 »
1 » » » cannevas de ață 30 cot 4 » 50 »

1 bucată de pânză de ață 5 fl. 25 cr.
1 metru de «pentru perini» -- » 16 »
1 servietă -- » 6 »
1 «de damast» -- » 15 »
1 față de masă (albă) -- » 90 »
1 prosop (ștergură) -- » 9 »
1 » măi fin -- » 18 »

TÓTE ARTICOLELE DE MANIFACTURĂ.

Nicăiri mai ieftin ca aici.

(Comandele prin poștă se efectuesc momentan, gratis și scutite de spese postale.)

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octomvrie 1900.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.					Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.								
		Accel.		Person.		Mixt			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	— —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Hue din	»	12 20	1 44	8 37	7 54	— —	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	5 —
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	†1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalú	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 32	11 04	2 23	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspöki	»	— —	— —	11 42	11 15	2 38	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Valența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalú	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Alesd	»	†3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește		5 55	3 50	6 59	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

		Mixt.		Person.	
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40		
Felix	»	— —	3 13		
Cordău	»	6 26	3 27		
Drăgești	»	7 55	4 45		
Ceica	»	8 12	†5 00		
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47		
Hollod	»	9 15	5 58		
Ginta	»	9 29	6 11		
Șoim	»	9 55	6 36		
Borz	»	†10 10	†6 50		
B.-Ujlak	»	10 22	7 01		
Șonciuș	»	†10 35	†7 13		
Beiuș	»	11 21	7 47		
Sudrici	»	11 44	8 09		
Lunca-Băița	»	12 13	†8 21		
Vașcou	sosește	12 29	8 49		

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

		Person.		Mixt.	
Vașcou	pleacă	4 00	2 55		
Lunca-Băița	»	†4 12	†3 08		
Sudrici	»	4 30	3 37		
Beiuș	»	5 07	4 16		
Șonciuș	»	†5 28	†4 38		
B.-Ujlak	»	5 40	†4 51		
Borz	»	†5 49	†5 01		
Șoim	»	6 05	5 22		
Ginta	»	6 26	†5 42		
Hollod	»	7 01	6 —		
Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28		
Ceica	»	†7 27	†7 08		
Drăgești	»	7 56	7 33		
Cordău	»	8 57	†8 36		
Felix	»	9 10	†8 49		
Oradea-Mare	sosește	9 41	9 21		

Oradea-Mare—Arad.

		Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	
Osi	»	10 30	4 41	7 16	
Less	»	10 48	5 01	7 52	
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29	
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	
Giula	»	12 21	7 44	10 01	
Căba	»	2 23	7 18	4 32	
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	
Arad	sosește	3 55	8 48	6 05	

Arad—Oradea-Mare.

		Person.			
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37	
Curtici	»	5 39	11 49	10 07	
Căba	»	6 40	12 54	11 50	
Giula	»	7 27	3 05	5 36	
Sarkad	»	7 47	3 27	5 58	
Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10	
Salonta	»	8 28	4 10	6 47	
Cefa	»	8 42	4 34	7 18	
Less	»	9 04	5 —	7 51	
Osi	»	9 21	5 19	8 16	
Oradea-Mare	sosește	9 32	5 30	8 31	

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.